

พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14
ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์
Self-Defense Behaviors from Drugs of Police Student Class 14
Training Center Of Provincial Police Region 6

ศุภกานต์ เจริญสุข¹
Suppakarn Charernsook

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ และ 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 200 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.64)

2. เมื่อพิจารณาผลการวิจัยเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ส่วนมากเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดร้อยละ 84.50 โดยได้รับความรู้จากสื่อ คือ อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 79.50 และรู้จักประเภทยาเสพติดมากที่สุดคือ ยาบ้า ร้อยละ 95 ส่วนมากคิดว่ามีภาวะระบาดของยาเสพติดในชุมชนร้อยละ 40 ยาเสพติดที่ระบาดในชุมชนมากที่สุดคือยาบ้าร้อยละ 73.50 และส่วนมากไม่เคยถูกชักชวนให้ลองเสพยาร้อยละ 79 ส่วนมากไม่ทราบว่าเพื่อนบางคนติดยาเสพติดร้อยละ 42.50 และวิธีการเสพยาของเพื่อนคือวิธีการอื่นๆ(ไม่ทราบ)ร้อยละ 43 สาเหตุของ

¹ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์; สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/ Training Center Of Provincial Police Region 6 ศุภกานต์ เจริญสุข, tidaza1969@gmail.com, Tel.0846397345

การเสพยาเสพติดมากที่สุดคืออยากลองคิดเป็นร้อยละ 86 และมีความเห็นว่าไม่จริงที่ว่ายาเสพติดจะช่วยในเรื่องประสิทธิภาพในการเรียนหนังสือคิดเป็นร้อยละ 90 โดยมีความเห็นว่ายาเสพติดมีผลกระทบต่อครอบครัวมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 95 และในชุมชนที่พักอาศัยอยู่มีหน่วยงานราชการเข้าไปให้ความรู้ร้อยละ 72.50 และมีเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจจับเรื่องยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 73.50

3. พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ พบว่าส่วนมากมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อการป้องกันยาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีการป้องกันตนเองด้วยการปฏิเสธการทดลองยาเสพติดทุกชนิดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.81$) โดยกลัวว่าหากเสพยาเสพติดและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้จะทำให้เสียอนาคตทางการศึกษาโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.79$) และจะปฏิเสธทันทีเสมอเมื่อเพื่อนนำยาเสพติดมาและชวนให้เสพยาเสพติดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.78$) และรู้สึกดีเมื่อเห็นว่ามีหน่วยงานของรัฐเข้าไปรณรงค์ประชาสัมพันธ์หรือตรวจจับยาเสพติดในทุกพื้นที่โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.78$) และมีความระมัดระวังบุคคลแปลกหน้าที่ให้สิ่งของเพื่อจูงใจให้เสพยาเสพติดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.77$) สามารถดำรงตนเองด้วยการไม่เสพยาเสพติด ถึงแม้สถานที่พักอาศัยจะมีการระบาดของยาเสพติดก็ตามค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.77$) ที่เหลือมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ไม่สามารถเสพยาเสพติดได้เนื่องจากขัดต่อหลักศาสนาที่ตนนับถือค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.42$) รองลงมาคือเคยรู้สึกเครียด น้อยใจที่ครอบครัวไม่เข้าใจตนเองแต่ก็ยังไม่เคยเสพยาเสพติด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.36$) เคยผิดหวังและเครียดที่เพื่อนไม่เข้าใจตนเอง แต่ก็ทำใจโดยไม่เสพยาเสพติดค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.34$) และเมื่อมีความเครียดที่เกิดจากการเรียน เพื่อน ความรัก หรือครอบครัว จะใช้วิธีการอื่นเพื่อผ่อนคลายโดยไม่อาศัยยาเสพติดค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.25$) จะหลีกเลี่ยงการดื่มสุราของมีนเมาเพราะเป็นช่องทางให้มีการเสพยาเสพติดได้ง่ายค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=3.29$)

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด ,นักเรียนนายสิบตำรวจ ,พฤติกรรมการป้องกันยาเสพติด ,ยาเสพติด

บทนำ

ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาในขณะนี้มันนั้นเป็นปัญหาที่เรื้อรังมานาน ซึ่งถึงแม้ว่ารัฐบาลแต่ละยุคแต่ละสมัยจะพยายามแก้ไขปัญหามาแต่ก็ยังไม่สามารถที่จะขจัดปัญหาเสพยาเสพติดให้หมดสิ้นจากแผ่นดินไทยอย่างถาวรเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายให้กับทั้งผู้เสพ ครอบครัว ประเทศชาติและโลกอย่างมากมายมหาศาลและมีแนวโน้มว่า

จะขยายตัวต่อเนื่องตามสภาพความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม แล้วยังพบอีกว่าด้านกลุ่มผู้เสพมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดจากกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ผู้ขับรถยนต์และเกษตรกร ไปสู่กลุ่มผู้ว่างงาน และกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ประเทศต้องสูญเสียพลเมืองและเยาวชนไปเป็นจำนวนมากเพราะ ยาเสพติดทำลายทั้งสุขภาพและอนาคต ตลอดจนถึงขั้นการสูญเสียชีวิตของตนอย่างน่าเสียดาย อนึ่ง ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่บั่นทอนเสถียรภาพของประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ อันเป็นผลให้ประเทศต้องสูญเสียปัจจัยการผลิตในส่วนที่เป็นกำลังทางด้านบุคคลและกำลังทรัพย์ เป็นจำนวนมาก รวมทั้งก่อให้เกิดอาชญากรรม ตลอดจนทำลายวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมและ ประเทศชาติ

สำหรับปัญหาการใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบัน พบว่ายาเสพติดประเภทไอซ์ หรือเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสารเสพติดประเภทหนึ่งที่มีการนิยมใช้มากและมีแนวโน้ม เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากการมีค่านิยมหรือความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ไอซ์ เช่น ต้องการให้ร่างกายตื่นตัว กระตุ้นอารมณ์ให้รู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน กระตุ้นประสาท และ สมรรถนะทางเพศ ช่วยลดความอ้วน เพราะเชื่อว่า การเสพไอซ์สามารถทำให้น้ำหนักลดลง หน้าใส ไม่มีสิว เป็นต้น ซึ่งผู้เสพไอซ์จนติดจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพ เป็นโรคขาดวิตามินและแร่ธาตุสำคัญต่อร่างกายเนื่องจากรับประทานอาหารไม่เพียงพอ น้ำหนักจะลดลงอย่างรวดเร็วจนเห็นได้ชัดภูมิคุ้มกันต้านทานโรคของร่างกายถดถอยลง หากเสพเป็นระยะเวลานาน ๆ จะทำให้ระบบการทำงานของปอด ตับและไตเสื่อมสภาพ มีปัญหาเกี่ยวกับฟัน มีโรคต่าง ๆ เกี่ยวกับหัวใจและเส้นเลือดในสมองซึ่งอาจถึงตายได้นอกจากนั้น ยังทำให้มีอาการเสพติดทางจิตซึ่งนำไปสู่การฟั่นเฟือนทางจิต นอนไม่หลับกระวนกระวาย ซึมเศร้าและอ่อนเพลียผู้เสพจำเป็นต้องเพิ่มปริมาณการเสพมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งการติดไอซ์นอกจากจะมีปัญหาสุขภาพและมีความผิดตามกฎหมายแล้วยังทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา อาทิปัญหาครอบครัวการเงิน และปัญหาส่วนตัวต่าง ๆ เช่นเดียวกับสารเสพติดอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องมีการรณรงค์แก้ไขปัญหาค่านิยม ที่ไม่พึงประสงค์หรือความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ไอซ์ ของเด็กและเยาวชนดังกล่าว²

ได้เล็งเห็นถึงปัญหายาเสพติดในสังคม ซึ่งมีผลต่อการแพร่ระบาดและการกระจายของยาเสพติด กล่าวคือเป็นสังคมเมืองที่อยู่ในช่วงของการพัฒนาการเจริญเติบโตของสังคม การขยายตัวของที่อยู่อาศัย การเพิ่มจำนวนประชากรการขยายแหล่งอุตสาหกรรม การเพิ่มปริมาณความต้องการของกลุ่มชนชั้นแรงงานภายในจังหวัดก่อให้เกิดลักษณะชุมชนแออัดตามพื้นที่ต่างๆ ที่กำลังพัฒนาและเจริญเติบโตขึ้น ประกอบกับในปัจจุบันการใช้แรงงานเด็กหรือการใช้

² นิชธร ปุณณะปัญญา, (2558).ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดบุรีรัมย์. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ). สถาบันอาชีวศึกษาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ : มหาวิทยาลัยรังสิต

เด็กและเยาวชนมามีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสาเหตุที่ผู้ค้ายาเสพติดให้เด็กและเยาวชนเข้ามาเป็นตัวแทนจำหน่ายยาเสพติดหรือการให้เด็กและเยาวชนมาเป็นตัวแทนในการนำส่งหรือเคลื่อนย้ายของยาเสพติดนั้น เนื่องจากเด็กและเยาวชนเมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้นั้นจะได้รับบทลงโทษที่ต่ำกว่าผู้ใหญ่

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดและพฤติกรรมการป้องกันตนเองของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ในศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นสถานศึกษาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่ในการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจ นักเรียนนายสิบตำรวจ และหลักสูตรต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่ามีความรู้เรื่องยาเสพติดอย่างไรขณะเดียวกันมีพฤติกรรมในการป้องกันตนเอง อย่างไรที่สามารถทำให้ไม่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ถึงแม้จะอยู่ในพื้นที่ระบาดซึ่งมีความเสี่ยงสูงและอาจตกเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด และเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลในการป้องกันและป้องปรามนักเรียนนายสิบตำรวจ หรือผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรต่างๆ ไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรืออาจนำข้อมูลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมให้กับเยาวชนซึ่งเป็น กลุ่มเสี่ยงอื่น ๆ หรือเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพของเยาวชนที่ติดยาเสพติดให้กลับมาใช้ชีวิตอย่างปกติสุขต่อไป

วัตถุประสงค์

- 1 เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์
- 2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. **การศึกษาวิจัย** การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดและพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่น 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องได้รู้ประโยชน์และเป็นแนวทางในการป้องกันการใช้ยาเสพติดในสถานศึกษา และป้องกันยาเสพติดให้กับเยาวชน กลุ่มเสี่ยง โดยผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาความรู้ความเข้าใจของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ ที่มีต่อยาเสพติด และพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดโดยประกอบไปด้วยพฤติกรรมที่เกิดจากตนเอง เพื่อน ครอบครัว อาจารย์ สถานศึกษา ศาสนา สังคมและกฎหมาย

2. พื้นที่วิจัยคือ พื้นที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ เลขที่ 837 หมู่ 10 ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ ทั้งสิ้นจำนวน 400 นาย

โดยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane³ (ธานินทร์ 2552: 47)⁴ กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้คือ .05

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 5

$$\text{แทนค่า } n = \frac{100}{1+400(.05)^2} = 200$$

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างพร้อมแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านที่จะทำการศึกษาพิจารณาแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความตรง เชิงเนื้อหา และพิจารณาความเหมาะสมในการใช้ภาษา และข้อคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้องและมีความเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผลจากการคำนวณ พบว่า ทุกข้อคำถามมีค่า (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 –

³ Yamane, T. (1973). Statistics: an introductory analysis. New York : Harper & Row.

⁴ ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.

1.00 จึงถือว่าข้อคำถามนั้นสามารถใช้ได้ และมีข้อคำถามในแบบสอบถามบางข้อต้องแก้ไข ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจยาก และตัดข้อคำถามที่มีความซ้ำซ้อนออก หลังจากนั้นทำการปรับปรุงแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญ เสนอแนะ

4.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ไม่ได้ถูกเลือกเป็น กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

4.2 ทำการตรวจสอบความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในการสื่อสารว่ามีความเข้าใจตรงกันหรือไม่ระหว่างผู้วิจัยกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถปฏิบัติตามคำชี้แจงได้อย่างถูกต้อง และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

4.3 นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้วทำการปรับปรุงรูปแบบของแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์เพื่อใช้สำหรับเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยได้ดำเนินการ สร้างเครื่องมือแบบฟอร์มออนไลน์ (Google Forms) และผู้วิจัยมาเก็บรวบรวมแบบฟอร์มด้วยตนเอง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะ แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) มีข้อคำถามจำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด ลักษณะ แบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) มีข้อคำถามจำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติด ลักษณะแบบสอบถามเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)⁵ ได้ดังนี้ (เจนนิงส์ 2552: 75)

ระดับพฤติกรรม	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
ไม่มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองเลย	กำหนดให้มียค่าเท่ากับ 1 คะแนน
มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองน้อย	กำหนดให้มียค่าเท่ากับ 2 คะแนน
มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองเป็นครั้งคราว	กำหนดให้มียค่าเท่ากับ 3 คะแนน
มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองมาก	กำหนดให้มียค่าเท่ากับ 4 คะแนน
มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองมากที่สุด	กำหนดให้มียค่าเท่ากับ 5 คะแนน

สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังนี้

⁵ Likert, R.A. (1932). Technique for the Measurement of Attitudes. Arch Psychological.

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) แล้วมาเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำ บรรยาย

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำมาเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำ บรรยาย

3. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีต่อการป้องกันตนเองจากยาเสพติด วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) การจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยเพื่อแปลความหมายใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลความว่า
1.00 – 1.49	ไม่มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองเลย
1.50 – 2.49	มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองน้อย
2.50 – 3.49	มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองเป็นครั้งคราว
3.50 – 4.49	มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองมาก
4.50 – 5.00	มีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด ความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๖ จังหวัดนครสวรรค์

1.1 การได้รับความรู้เรื่องยาเสพติด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด คิดเป็น ร้อยละ 84.50 ที่เหลือไม่เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 15.50

1.2 การได้รับความรู้จากสื่อต่าง ๆ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากได้รับความรู้จากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 79.50 รองลงมา คือบุคคลใกล้ชิด/เพื่อน/อาจารย์/ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 57.00 สื่อวิทยุ/โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 48.50 เจ้าหน้าที่สาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 42.00 ป้ายโฆษณา คิดเป็นร้อยละ 26.50 หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 18.00 สื่ออื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 15.50 ใบปลิวแผ่นพับ คิดเป็นร้อยละ 11.00 พระภิกษุสงฆ์ คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

1.3 ประเภทของยาเสพติดที่รู้จัก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากรู้จักยาเสพติดมากที่สุด 3 ลำดับ คือ ยาบ้า (แอมเฟตามีน) คิดเป็นร้อยละ 95.00 และกัญชา คิดเป็นร้อยละ 87.50 รองลงมา คือ และใบกระท่อม คิดเป็นร้อยละ 82.50 ตามลำดับ

1.4 การระบาดของยาเสพติด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากคิดว่ามีการระบาดของยาเสพติดในชุมชนที่พักอาศัย คิดเป็น ร้อยละ 40.00 รองลงมา คือไม่แน่ใจว่าชุมชนที่พักอาศัยอยู่มีการระบาดของยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 33.00 และคิดว่าไม่มีการระบาดของยาเสพติดในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 27.00 และ ตามลำดับ

1.5 ยาเสพติดที่ระบาดในชุมชน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความเห็นว่ายาเสพติดที่ระบาดในชุมชนที่พักอาศัยมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ยาบ้า (แอมเฟตามีน) คิดเป็นร้อยละ 73.50 รองลงมา คือ กัญชา คิดเป็นร้อยละ 60.00 และใบกระท่อม คิดเป็นร้อยละ 49.00 ตามลำดับ

1.6 การถูกชักชวนให้ลองยาเสพติด พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากไม่เคยถูกชักชวนให้ลองยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 79.00ที่เหลือเคยถูกชักชวนให้ลองยาเสพติดคิดเป็น 21.00

1.7 การทราบการติดยาเสพติดของเพื่อน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากไม่ทราบว่าเพื่อนบางคนติดยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมา คือ ทราบ คิดเป็นร้อยละ 28.00 และไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 29.50 ตามลำดับ

1.8 วิธีการเสพยาเสพติดที่เพื่อนเคยใช้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากทราบว่าวิธีการเสพยาเสพติดที่เพื่อนเคยใช้คือ วิธีอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมาคือการสูดดม คิดเป็นร้อยละ 38.00 การกิน คิดเป็นร้อยละ 18.50 และการฉีด คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

1.9 สาเหตุของการเสพยาเสพติดมาจากอะไร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความเห็นว่าสาเหตุของการเสพยาเสพติด คือ อยากรลอง คิดเป็นร้อยละ 86.00 รองลงมา คือ ถูกเพื่อนชักชวน คิดเป็นร้อยละ 70.50 เครียด คิดเป็นร้อยละ 44.00 และถูกหลอก คิดเป็นร้อยละ 19.00 ตามลำดับ

1.10 ยาเสพติดจะช่วยในเรื่องประสิทธิภาพในการเรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความเห็นไม่จริงที่ว่ายาเสพติดจะช่วย ในเรื่องประสิทธิภาพในการเรียนหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ คิดเป็น ร้อยละ 8.00 และจริง คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

1.11 ผลกระทบของยาเสพติด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความเห็นว่ายาเสพติดมีผลกระทบต่อครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 95.00 รองลงมาคือ ตนเอง คิดเป็นร้อยละ 92.50 สังคม คิดเป็นร้อยละ 92.00 ประเทศชาติ คิดเป็นร้อยละ 80.00 และเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 77.50 และอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 22.50 ตามลำดับ

1.12 การให้ความรู้ของหน่วยงานราชการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความเห็นว่าในชุมชนที่พักอาศัยอยู่มี หน่วยงานราชการเข้าไปให้ความรู้เรื่องยาเสพติด คิดเป็น

ร้อยละ 72.50 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 16.50 ไม่มี คิดเป็น ร้อยละ 11.00 และตามลำดับ

1.13 การตรวจจับของเจ้าหน้าที่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความเห็นว่าเป็นชุมชนที่พักอาศัยอยู่มี การเข้าไปตรวจจับเรื่องยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 73.50 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 16.50 และไม่มี คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ แยกเป็นรายด้าน มีจำนวน 30 ข้อดังนี้

ด้านพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมมีระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($=4.64$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีการป้องกันตนเองด้วยการปฏิเสธการทดลองยาเสพติดทุกชนิดโดยมีค่าเฉลี่ย ($=4.81$) โดยกลัวว่าหากเสพยาเสพติดและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้จะทำให้เสียอนาคตทางการศึกษาโดยมีค่าเฉลี่ย ($=4.79$) และจะปฏิเสธทันทีเสมอเมื่อเพื่อนนำยาเสพติดมาและชวนให้เสพยาเสพติดโดยมีค่าเฉลี่ย ($=4.78$) และรู้สึกดีเมื่อเห็นว่ามีหน่วยงานของรัฐเข้าไปรณรงค์ประชาสัมพันธ์หรือตรวจจับยาเสพติดในทุกพื้นที่โดยมีค่าเฉลี่ย ($=4.78$) และมีความระมัดระวังบุคคลแปลกหน้าที่ให้สิ่งของเพื่อจูงใจให้ใช้ยาเสพติดโดยมีค่าเฉลี่ย ($=4.77$) สามารถดำรงตนเองด้วยการไม่เสพยาเสพติด ถึงแม้สถานที่พักอาศัยจะมีการระบาดของยาเสพติดก็ตาม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($=4.77$) ที่เหลือมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ไม่สามารถเสพยาเสพติดได้เนื่องจากขัดต่อหลักศาสนาที่ตนนับถือค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($=4.42$) รองลงมาคือเคยรู้สึกเครียด น้อยใจที่ครอบครัวไม่เข้าใจตนเองแต่ก็ยังไม่เคยใช้ยาเสพติด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($=4.36$) เคยผิดหวังและเครียดที่เพื่อนไม่เข้าใจตนเอง แต่ก็ทำใจโดยไม่ใช้ยาเสพติดค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($=4.34$) และเมื่อมีความเครียดที่เกิดจากการเรียน เพื่อน ความรักหรือครอบครัว จะใช้วิธีการอื่นเพื่อผ่อนคลายโดยไม่อาศัยยาเสพติดค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($=4.25$) จะหลีกเลี่ยงการดื่มสุราของมีนเมาเพราะเป็นช่องทางให้มีการเสพยาเสพติดได้ง่ายค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($=3.29$)

อภิปรายผลการวิจัย

1 ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด ร้อยละ 84.50 โดยสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับความรู้มาก

ที่สุด คือ จากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 79.50 และยาเสพติดที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักมากที่สุด คือ ยาบ้า ร้อยละ 95.00 โดยได้เกิดการระบาดเป็นอย่างมาก รัฐบาลจึงมีนโยบายดำเนินการเพื่อเอาชนะยาเสพติด มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะสื่อทางโทรทัศน์และวิทยุชุมชนต่าง ๆ ที่มีจำนวนมาก ประกอบกับการจับกุมยาเสพติดมักจะถูกนำมา แลกง้าว และมีภาพข่าวยาบ้าผ่านสื่อโทรทัศน์อยู่เสมอ จึงทำให้ยาบ้าเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในกลุ่มประชากร ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มณีรัตน์ ภัทรจินดา และคนอื่น ๆ (2540) ได้ ทำการศึกษาการได้รับสื่อ ในการรณรงค์การป้องกันยาเสพติดของประชาชนจังหวัดขอนแก่น : ศึกษาในกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 98.80 เคยได้รับรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ยาบ้าเป็นยาเสพติดที่ประชากรรู้จักมากที่สุด ร้อยละ 85.40 และสื่อโทรทัศน์ เป็นสื่อที่ให้ความรู้เรื่องยาเสพติด มากด้วยเช่นกัน⁶

2 ด้านพฤติกรรมกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีพฤติกรรม การป้องกันตนเองจากยาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน เช่น ด้านการป้องกันตนเองด้วยการปฏิเสธการทดลองเสพยาเสพติดทุกชนิด กล่าวหาหากเสพยาเสพติดและเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้จะทำให้เสียอนาคตทางการศึกษา และจะปฏิเสธทันทีเสมอเมื่อเพื่อนนำ ยาเสพติดมาและชวนให้เสพยาเสพติด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64) ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า นักเรียนนาย สิบตำรวจของศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมเป็นนักเรียนนาย สิบตำรวจที่มุ่งมั่นต่อการศึกษา ได้รับการอบรมสั่งสอน จากครอบครัวที่อบอุ่นให้ความหวังใจ และเพื่อนนักเรียนนายสิบตำรวจส่วนใหญ่ก็อยู่ในลักษณะเดียวกันประกอบกับผู้บังคับบัญชา ของศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 มีความหวังใจและมุ่งมั่นดูแลนักเรียนนายสิบตำรวจอย่าง เป็นระบบทั้งบุคลากรของศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 ตลอดถึงชุมชนได้ร่วมมือกันส่งผลให้ นักเรียนนายสิบตำรวจมีพฤติกรรม สามารถปกป้องตนเองจากยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ พรภักดิ์ พานพิศ (2552) ที่ได้ ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนนอกระบบของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมป้องกันยา เสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81) โดย มีพฤติกรรมที่สำคัญในการปฏิเสธ ยาเสพติด และที่สำคัญมีพฤติกรรมพูดคุยกับครอบครัว อาจารย์ และกลุ่มเพื่อนนักศึกษา⁷

⁶ มณีรัตน์ ภัทรจินดาและคนอื่น ๆ. (2540). การศึกษาการได้รับสื่อในการรณรงค์การป้องกันยาเสพติดของ ประชาชน.(รายงาน การวิจัย). จังหวัดขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

⁷ พรภักดิ์ พานพิศ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนนอกระบบ ของศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอพระประแดง จังหวัด สมุทรปราการ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต).บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ของนักเรียนนายสิบ ตำรวจรุ่นที่ 14 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์ นักเรียนมีความตระหนักเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดค่อนข้างมาก ซึ่งทราบปัญหาว่ายาเสพติดมีการระบาดอย่างรุนแรงในประเทศ ทำให้มีปัญหาอาชญากรรม มีคนบาดเจ็บ มีคนป่วยจากการใช้ยาเสพติด นักเรียนมีความตั้งใจที่จะออกไปทำงาน มีความเป็นห่วงเยาวชน ครอบครัว สังคมอย่างมาก และคิดว่าหลังจากจบการศึกษาจากศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จะตั้งใจทำงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดเนื่องจากเห็นว่าเป็นปัญหาอย่างมากในสังคมปัจจุบัน และจะทำให้บรรลุผลโดยการที่จะเข้าไปให้ความรู้ในชุมชน ในโรงเรียน ให้กับประชาชนและนักเรียนได้มีความรู้เท่าทันพิษภัยของยาเสพติดต่อตัวเองครอบครัวต่อสังคมและต่อประเทศชาติเท่าที่จะทำได้อย่างเต็มที่ต่อไป

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอเชิงนโยบาย

1. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีนโยบายเร่งด่วนที่จะทำเพื่อประชาชนเป็นลำดับแรกมี 3 เรื่อง โดยมีเรื่องการแก้ไขปัญหาคาการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นอันดับแรก อย่างที่ทราบโดยทั่วไปว่ายาเสพติดกำลังระบาดในปัจจุบัน โดยเฉพาะเขตชุมชนในจังหวัดนครสวรรค์ และบริเวณพื้นที่โดยรอบศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 พบว่า เป็นเขตที่อยู่อาศัยเป็น ชุมชนจำนวนมาก ดังนั้น ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จึงควรขอความร่วมมือครู – อาจารย์ ครูฝึก และข้าราชการในศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 ให้ขอคิดเตือนนักเรียนนายสิบตำรวจถึงภัยยาเสพติด ทั้งในระหว่างสอนหรือการทำกิจกรรม ตลอดถึงการขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ชุมชนและนักเรียนนายสิบตำรวจร่วมกันเป็นเครือข่ายการป้องกันยาเสพติด

2. นักเรียนนายสิบตำรวจคิดว่ามีคนจำนวนไม่น้อยที่เสพยาเสพติด เพราะอยากลอง และถูกเพื่อนชักชวน ดังนั้นเพื่อให้เกิดจิตสำนึกที่ดีที่ถูกต้องต่อยาเสพติดจนนำไปสู่การสร้างพฤติกรรมป้องกันตนเองจากเสพยาเสพติดอย่างแท้จริงหน่วยงานของรัฐ ชุมชน ก็ยังคงต้องให้การช่วยเหลือ และดูแลเพื่อให้เกิดผลในการป้องกันต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรศึกษาวิจัยพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดเชิงเปรียบเทียบกับสถานศึกษาอื่น เนื่องจากแต่ละสถานศึกษามีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน สภาพปัญหาจึง

แตกต่างกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการดำเนินการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาต่อไป

2. ควรศึกษาวิจัยถึงกระบวนการมีส่วนร่วมการแก้ไขปัญหายาเสพติดของฝ่าย ปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ ชุมชน สถานศึกษา และผู้ปกครองนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อได้รับทราบกระบวนการ ของการแก้ไขในภาพรวม ทำให้สามารถเป็นแนวทางช่วยเหลือเยาวชนให้ห่างไกลยาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- ณิชาธร ปุระณะปัญญา, (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดบุรีรัมย์.(การศึกษาค้นคว้าอิสระ). สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ : มหาวิทยาลัยรังสิต
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- พรภักดิ์ พานพิศ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียนนอกระบบ ของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอพระประแดง จังหวัด สมุทรปราการ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- มณีนรัตน์ ภัทรจินดาและคนอื่น ๆ. (2540). การศึกษาการได้รับสื่อในการรณรงค์การป้องกันยาเสพติดของ ประชาชน.(รายงานการวิจัย). จังหวัดขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์; สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/Training Center Of Provincial Police Region 6 ศุภกาณท์ เจริญสุข, tidaza1969@gmail.com, Tel.0846397345
- Likert, R.A. (1 9 3 2) . Technique for the Measurement of Attitudes. Arch Psychological.
- Yamane, T. (1973). Statistics: an introductory analysis. New York : Harper & Row.